

Ferðatíð

MÁNADAGIN komandi kemur Norrøna fyrsta regluliga summartúrin við ferðafólki til Føroya.

NÓGV hevur verið talað og skrivað farna vetur um, hvussu vit áttu at skipa ferðafólkavinnuna — fingið meira burtúr teimum ferðandi, sum higartil ikki hava lagt nær námind tað eftir seg í Føroyum, sum feroyingar leggja eftir seg í útlandum.

FYRI at bota um hesa javnvág er sjálvsagt lættast at mæla feroyingum til at ferðast meira í egnum landi júst ta árstíð her er so vakurt sum nakrastaðni, og við teimum væl böttu gistingarmøguleikunum fyri tey, ið ikki fara við bili og tjaldi, ber nú til at fáa innivist fyri rímiligan kostnað.

HÓAST spardur peningur er vunnin peningur, so er fatanin hjá teimum, sum skipa fyri ferðafólkavinnu okkara, at munandi meira kann fáast

burtúr útflendingunum um »rætt« verður atborið. Bæði kunnu teir fjølgast í tali og við frægari tilboðum leggja meira eftir seg í part.

TAÐ eru tey, ið halda, at meðal fremmandafólkini ikki hava so nógv eftir at nýta, aftan á at hava gildið ferðina til Føroya og harafturat ferðast kring landið við almennu flutningstænastu okkara. Og koma hesi á føroyskum kjøli ella á føroyskum veingjum, er tað beinleiðis ósmæðið av okkum at vænta meira av teimum.

TAÐ vóru tey, sum ógvaðust við stóra ferðafólkahópin, sum byrjaði at koma henda vegin, tá eisini Norrøna kom upp í hesa vinnu. Ávaringarnar um óheppið árin á náttúru, mentan okkara og hvørt av sínum, vóru nógv, men sum frá er liðið viðganga helst øll, at stórvegis ampi ikki hevur staðist av hesum summargestum og at útlandska mentunarárinið hevur verið lítið at rokna aftur-

imóti tí, vit eitt nú hava verið fyri íggjøgnum sjónvarpið.

MEN gistingarmøguleikarnir, serliga úti um landið, eru enn ov vánaligir fyri hesi meðalferðandi, sum ikki hava so nógv meira enn til ferðina og helst verða vit at viðganga, at tey, ið hava stórt meira at brúka, heldur ferðast aðrar vegir.

DENTUR má tí í fyrsta lagi leggast á at bota um møguleikarnar hjá meðal-fremmandafólkunum, sum tá iva-leyst kunnu gjørst fleiri. Biligt innivist má útvegast eins og skilagóðir tjaldingarmøguleikar við neyðugu teknisku innleggingunum. Kjak hevur verið um, hvussu hetta skal skipast, men tað má verða greitt, at hetta er kommunumál burturav og at tað almenna ikki kann vera uppi í øðrvísi enn við fyriskipanum, sum tryggja at alt er í lagi — at »standardurin« er hann, ferðamannavinnu okkara úti í heimi sigur hann vera.

RØKKA vit bert hesum fyrsta stigi — hjúkla eitt sindur um tey, ið higartil hava sýnt landi okkara so frægan áhuga, at tey mangan koma aftur ár um ár, eru ivaleyst eisini vónir fyri at tey koma aftur, tá ráðini eru nakað betri.

SUM nú er vorðið hætta feroyingar sær valla at venda einum steini í haganum aftan á at ferðarendið er av — av ótta fyri, hvat tey kunnu finna. Men við ongari fyriskipan ber illa til at vænta sær, at tann ferðandi leggur hundradkrónuseðlar undir hesar somu steinar sum tøkki fyri tjaldingarloyvi.

HESAR smáu ábøtur eru sjálvsagt minst partur av tí, aðrir kunnu lagt í hugtakið ferðamannavinnu, men hesar krevja so ikki av okkum feroyingum, at vit avlaga verandi lógir fyri at kunna liva við ferðamannavinnu av heilt øðrum slag.

sosigatey

Herferð?

Blaðstjórin á Dagblaðnum er ógvuliga firtin um, at Sosialurin hevur skrivað um húsakeypid hjá SEV. Hann skrivur m.a.:

Somuleiðis hevur Sosialurin í mánaðir verið á herferð móti SEV og Jógvan Sundstein um kepp og sølu av skrivstovubygninginum við Landavegin.

SEV hevur verið fremsta hatursmál Javndarfloksins í árávi, tí meirilutin í stýrinum er ikki sosialistiskur. Sosialurin hevur gjørt seg til gjøldurs við at fylgja lótnum hjá Klæmint Olsen, ævigum student, varamanni á »Borgaralist-anum« í býráðnum, dumpikandidatur hjá teim »666« (»Dýrinum«) og SEV-umboðsráðslimi.

GORLAKKAR
Hvat hava so hesir gor-

lakkar ætlað? Jú, snøgt sagt at noyða SEV at byggja fyri 50-60 mió. kr. sama skrivstovubygning, sum felagið keypti fyri 27 mió. kr. (Verkfrøingar og arkitektar, sum sprongdu búskapin í 80-unum, siga seg nú kunna tryggja SEV-hús fyri 10.000 kr. fermeturin!)

Tað hevði gagnast Sosialinum væl, um Sundstein kundi komið í ófori, tí SEV-umboðini ógildadu húsakeypid, so felagskapurin noyddist at rinda endurgjald og byggja dupult so dyrt.

Hvat Sosialurin hevur við navngivna varamannin á Borgaralistanum at gera, er okkum sjálvum ókunnugt. Vit halda heldur ikki, at leikluturin hjá viðkomandi persóni er tað mest áhugaverda í SEV-málinum. Men tað, sum vit halda vera áhugavert, er, at SEV keypir eini hús

fyri 25 milliónir, sum felagið kundi fingið fyri 17-18 milliónir, um tað varð útboðið — undir vanligum treytum. Dagblaðið kann kalla skrivning okkara fyri herferð, um teir vilja. Húsakeypid verður ikki rættvisgjørt av teirri orsök.

Hví skal hetta fáa fylgjur

Í oddagrein í Dagblaðnum stendur m.a.:

Ein má loyva sær at spyrja, hvar ábyrgdin í slíkum føri liggur. Lasse Klein olmussudýrið kann ikki dragast til svárs. Hann hevur ikki skil fyri tí, hann ger, og kann bara vænta fyrigeving. Verjir seg helst sum vant við at pástanda, at endaligi prísurin fyri Gomlurætt passar ikki. Tá var eingin lóg um ábyrgd landsstýris-

man. Hann kann so ikki aftur bliva landsstýrismaður, eftir at hon er komin í gildi. Men sakkunnleikin hevur í slíkum føri forbrotið seg.

Neyðugt er við reusilóg um sakkona viljeiðing, sum verður brúkt sum umbering til figgjarpolitiskt ábyrgdarloysi. Samanvavsturin av politiskum og byrokratiskum galskapi í peningamálum hevur kostað samfelag og skattgjalddarum nóg dyrt og verið landi og fólki til vanlukku.

Uttan at taka støðu til hvussu Lasse Klein er fyri so ella so, kundu vit freistast st spurt Dagblaðið, hvi Gamlarætt skal fáa fylgjur, tá onnur líknandi mál helst ikki mugu takast upp á tunguna.

Nú er at seta viljan í verk

Í gjár endaði 19. NFPU-ráðstevnan í Føroyum. Í triggjar dagar hava 900 stevnuluttakarar lutikið við fyrilestrum, á pallborðsfundum, í bólkom og á annan hátt í strembanini at røkka málinum, stevnan setti sær: Øll hava heimarætt.

Ivaleytt liggur nóg skriviligt tilfar eftir hesa, eins og aðrar tilfar stevnur. Alt gott um tað at siga, men hetta er ikki nógmikið. Tað má farast til verka. Stig fyri stig at røkka tí endamáli at øll menn-ingartarnað fáa mans-sømilig kor og virkismøguleikar í

heimliga umhvørvi sínum.

Tað verið seg í landspolitiskum ella kommunalpolitiskum høpi. Men eisini í tí smáa í vanligu gerð-andisdegnum, sum eittnú læraraskúlin hevur víst í verki. Fyri smápenngar at laga skúlan so, at øll fáa møguleikar at virka har. Vónandi fara onnur at nýta hesa fyrimynd.